

3. אגרת הרמב"ם לחכמי קהל עיר מארשיליא

אבל מי שיאמין בדבר אחד שאינו משלושת המינים האלה, עליו נאמר פתי יאמין לכל דבר.

1. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קט"א

קליות ואגוזין בערב פסח כדי שלא ישאלו אמרו עליו על רבי עקיבא שהיה מחלק קליות ואגוזין לתינוקות בערב פסח כדי שלא ישאלו.

2. רמב"ם יד החזקה - הלכות תשובה פרק י

(ו) דבר ידוע וברור שאין אהבת הקב"ה נקשרת בלבו של אדם עד שישגה בה תמיד כראוי ויעזוב כל מה שבעולם חוץ ממנה כמו שצוה ואמר בכל לבבך ובכל נפשך אינו אוהב הקב"ה אלא בדעת שידעהו ועל פי הדעה תהיה האהבה אם מעט מעט ואם הרבה הרבה לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו כפי כח שיש באדם להבין ולהשיג כמו שבארנו בהלכות יסודי התורה.

3. סדר הגדה של פסח:

חכם מה הוא אומר. מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יידי אלהינו אתכם. ואף אתה אומר לו פהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

רשע מה הוא אומר. מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל פפר בעקור. ואף אתה הקהה את שניו ואומר לו. בעבור זה עשה יה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל:

תם מה הוא אומר. מה זאת. ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יה' ממצרים מבית עבדים:

ושאינו יודע לשאול את פתח לו. שפאמר, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יה' לי בצאתי ממצרים:

3א. ספר כלבו סימן נא

... ויש לתמוה מדוע הביא להשיב לשאינו יודע לשאול מקרא שהביא לרשע, ונראה לומר כי לכך ראוי תשובה אחת לרשע ולשאינו יודע לשאול לפי שגאולת מצרים היתה על ידי מופתים... ומי שאינו מדקדק לשם מי יעשה מעשיו ומנהג כבהמה והוא שאינו יודע לשאול אין ספק גם כן שאין ראוי שישנה השם בטבעים להצלתו וכיון שכן נופל ג"כ בתשובתו בעבור זה עשה יה' לי וכו' כלומר בזכותו כיון שאינך מתבונן בדרכי יה' ובתורתו ובמצותיו, ובא להעיר שצריך אדם לומר לבנו שיתחזק לעסוק בתורה יום ויום ושיתעסק במצות ושידקדק בשמירתם בתמימות ואז יהיה מאותם שהשי"י משנה הטבעים להצלתם וגאולתם לא בענין אחר.

4. שו"ע אורח חיים - סימן תעג

(ז) מוזגין לו מיד כוס שני, כדי שישאלו התינוקות למה שותים כוס שני קודם סעודה. ואם אין חכמה בן, אביו מלמדו. אם אין לו בן, אשתו שואלתו; ואם לאו, הוא שואל את עצמו. ואפילו תלמידי חכמים שואלים זה לזה:

5. ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן א ראה עוד:

אשרי תמימי דרך" (תהילים קיט) ... איש הישראלי צריך תמיד להסתפל בהשכל, שכל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שפאיר לו השכל, שיש בכל דבר, להתקרב להשם ותברך על - ידי אותו הדבר. כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב (קהלת ח): "חכמת אדם תאיר פניו": וזה בחינת יעקב. כי יעקב זכה לבכורה שהוא ראשית, שהוא בחינת חכמה... אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות, שיש בכל דבר, זה בחינת עשו שפצה את הבכורה...

6. כתבי הרמב"ם - אגרת הרמב"ם לחכמי קהל עיר מארשיליא

דעו רבותי שאין ראוי לו לאדם להאמין אלא באחד משלושה דברים. הראשון דבר שתהיה עליו ראייה ברורה מדעתו של אדם כגון חכמת החשבון, וגימטריאות, ותקופות. והשני דבר ששיגנו האדם באחד מהחמש הרגשות, כגון שידע ויראה שזה שחור וזה אדום וכיוצא בזה בראית עינו... והשלישי דבר שיקבל אותו האדם מן הנביאים ע"ה ומן הצדיקים... אבל מי שיאמין בדבר אחד שאינו משלושת המינים האלה, עליו נאמר פתי יאמין לכל דבר.

6א. רש"י על שמות פרק יט פסוק ט

את דברי העם וגו' - תשובה על דבר זה שמעתי מהם שרצונם לשמוע ממך אינו דומה השומע מפי שליח לשומע מפי המלך רצוננו לראות את מלכנו.

7. מאורות הראיה - הגדה של פסח / הגדה של פסח / ורחץ

(תהילים קה, מד-מה). וכ"כ הרבה הרושם המתרחב להתגדל ביחש הארץ הטובה והרחבה, עד אשר בעת הקנין והכיבוש, ירוחב המושג דכל טוב עד התחתית של הטוב היותר קלוש ויותר מעונן ומעורפל, "כתלי דחזירי" (חולין יז ע"א). ע"כ נאותה היא דרשת דורשי רשומות: "כרפס - פרך ס"י" כי הדברים מתיחשים ונערכים.

עע

11. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף ג/א

ויצו משה ויעבירו קול במחנה ריש לקיש אמר אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות שנאי איש איש כי תשטה אשתו תשטה כתיב תנא דבי רבי

(35) ספר השל"ה הקדוש - מסכת פסחים מצה עשירה

ויעקב איש תם - שלם בגופו, בממונו, בתורתו (שבת לג ב).

(1) ספר ישעיה פרק מ

(כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במקספר צבאם לכלם בשם? קרא מרב אונים ואמץ פח איש לא נעדר:

1. ספר חיי אדם - חלק שני - כלל קל

(ד) ורחץ. לאחר שקידש, יטול ידיו, דמדינא כל דבר שטיבולו במשקה צריך נטיי. ואע"ג דבזמן הזה אין נוהגין כן רק מי שנוהג בפרשות, מ"מ בליל פסח נוהגין ליטול כדן נטילה בלא ברכה, כדי לעשות היכר לתינוקות כדי שישאלו.